

Obligat de El

Verset călăuzitor: Matei 14.22

Matei 14.22: Și îndată El i-a obligat pe ucenicii Săi să intre în corabie și să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, până va da drumul mulțimilor.

Deși Domnul știa că furtuna va veni înainte ca ucenicii să ajungă pe celălalt țărm și deși știa frica și cutremurul care le vor umple inimile, El i-a obligat totuși să pornească. Dacă ar fi știut ei ce li se va întâmpla, cât de surprinși ar fi fost că El i-a obligat să urce în corabie!

În același mod, chiar și astăzi, El îi obligă ocazional pe ai Săi să ia o cale pe care știe că o furtună îi va lovi. Poate că este o parte din răspunsul Său la una dintre rugăciunile noastre pentru îndrumare, atunci când ne conduce picioarele pe o cale pe care nu am alege-o noi înșine. Și apoi, când se întunecă și furtuna se dezlănțuie, ne întrebăm de ce ne-a obligat să mergem pe acea cale. Pentru că în mijlocul furtunii și al fricii, El intenționează să ni se dezvăluie mai deplin, să ne spună cuvinte dulci de pace și să ne alunge temerile cu prezența Sa. Când ucenicii au debarcat pe malul celălalt, cu siguranță s-au bucurat că El i-a obligat să treacă prin furtună, pentru că au învățat că până și vânturile și valurile se supun voinței Sale.

„Nu mă tem de nici un rău; pentru că Tu ești cu mine” (Psalmul 23.4).

Titlul original: „Von Ihm genötigt”
din *Ermunterung + Ermahnung*, Anul 1995, pag. 129
(apărut prima dată în *Grace and Truth*, 1972)